

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 153/07-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2007 v konaní o návrhu JUDr. M. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 14. mája 2007 doručený návrh JUDr. M. M., B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. H., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 vyhotoveného 28. marca 2007.

Z návrhu a predloženej dokumentácie vyplýva, že v napadnutom rozhodnutí výboru sa konštatuje, že navrhovateľ ako verejný funkcionár - člen Výkonného výboru Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „výkonný výbor fondu“) nepodal oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov (ďalej len „oznámenie“) v zákonom ustanovenej lehote, čím porušil povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“) a bola mu uložená pokuta vo výške 47 500 Sk.

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia výboru, pričom svoj návrh opiera o nasledovné argumenty:

1. Funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal najskôr až 1. septembra 2006, pričom oznámenie adresované výboru podal 25. septembra 2006, t. j. v zákonom stanovenej lehote 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie (čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.).

2. Napadnuté rozhodnutie výboru bolo prijaté po uplynutí zákonnej lehoty (do 60 dní od začatia konania podľa čl. 9 ods. 5 prvej vety ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.), keďže bolo začaté uznesením zo 16. októbra 2006 a rozhodnutie bolo prijaté až 29. januára 2007 (vyhotovené 28. marca 2007), a preto výbor *„mal povinnosť po dni 15. 12. 2006 konštatovať, že nedodržel ústavnú lehotu pre svoje rozhodnutie vo veci samej... a mal konanie skončiť pre zmeškanie zákonnej lehoty pre rozhodovanie veci“*.

V súvislosti s tvrdením, že funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal najskôr až 1. septembra 2006, navrhovateľ nespochybňuje, že do tejto funkcie bol vymenovaný rozhodnutím Prezídia Fondu národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „prezídium fondu“) 18. augusta 2006, ale zdôrazňuje, že menovací list si prevzal spolu s ďalšími nominantmi až 21. augusta 2006 na stretnutí zvolanom viceprezidentom prezídia fondu a predsedom výkonného výboru fondu Ing. A. H., *„čím vyjadrili súhlas zo svojim menovaním a Výkonný výbor sa týmto konštituoval a stal*

uznášaniashopným“ , pričom následne počas rokovania výkonného výboru fondu sa v bode rôzne neformálne dohodlo „... že deň nástupu do práce so vznikom pracovného pomeru a uzavretím príslušnej pracovnej zmluvy s Fondom národného majetku SR, ktorý mal byť aj dňom riadneho ujatia sa výkonu menovanej funkcie bol dohodnutý na neskorší termín, a to na deň 01. 09. 2006“.

Nad rámec uvedeného navrhovateľ ďalej argumentuje, že podľa Štatútu Fondu národného majetku Slovenskej republiky musia byť všetci členovia výkonného výboru fondu zamestnancami fondu, pričom *«Pracovná zmluva medzi FNM SR ako zamestnávateľom a mnou ako nominovanou osobou do „verejnej funkcie“ člena výkonného výboru bola podpísaná dňa 11. 09. 2006... vznik pracovného pomeru bol v zmluve dohodnutý a určený v jej čl. I., na deň 01. septembra 2006»* a uzatvára, že *„V zmysle čl. III. Pracovnej zmluvy som zaviazaný a povinný dňom, kedy mi vznikol pracovný pomer (t. j. s účinnosťou odo dňa 01. 09. 2006) riadne vykonávať práce, ktoré sú pre danú funkciu stanovené zákonom, vnútroorganizačnými predpismi a pracovnoprávnymi predpismi“*. Inak povedané, navrhovateľ tvrdí, že existujú argumenty aj preto, aby sa za deň právne relevantného ujatia sa verejnej funkcie u neho považoval až 1. september 2006, keď bol s ním v pracovnej zmluve dohodnutý vznik pracovného pomeru.

Na základe uvedenej argumentácie sa navrhovateľ domáha, aby ústavný súd preskúmal a zrušil napadnuté rozhodnutie výboru.

Ústavný súd si ešte pred predbežným prerokovaním návrhu vyžiadal vyjadrenie predsedu výboru k návrhu navrhovateľa, ktoré mu bolo doručené 14. júna 2007.

V označenom vyjadrení výboru sa okrem iného uvádza:

«... Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií v predmetnej veci rozhodol na základe úplne zisteného skutkového stavu a vecne správne a to z týchto dôvodov:

1. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií si v predmetnej veci vyžiadal nielen stanovisko verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 4

ústavného zákona, ale i vyjadrenie a podklady od predsedu Prezídia Fondu národného majetku Slovenskej republiky P. Š. Súčasťou vyjadrenia menovaného z 19. 12. 2006 je i menovací dekrét z 18. 8. 2006, z ktorého je zrejmé, že JUDr. M. M. bol do funkcie člena Výkonného výboru FNM SR vymenovaný 18. 8. 2006...

V tomto rozhodnutí je explicitne uvedené, že „začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“. Sme toho názoru, že uvedený dokument je jediným relevantným dôkazom osvedčujúcim termín „ujatie sa funkcie“...

2. Pokiaľ verejný funkcionár namieta, že výbor nerozhodol v lehote 60 dní od začatia konania, je to výhrada skutkovo opodstatnená, ale právne nerelevantná, keďže ide o lehotu poriadkovú. Ústavný zákon s jej nesplnením nespája zánik zodpovednosti za sankciu, ani neplatnosť následného rozhodnutia o uložení sankcie. Je potrebné uviesť, že konanie v takejto veci je časovo náročné s ohľadom na ustálenie skutkového stavu a preto nebolo možné túto lehotu dodržať.»

Vzhľadom na uvedené výbor navrhol, aby ústavný súd jeho napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 153/07-20 z 21. júna 2007 ho podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

Ústavný súd zaslal uznesenie o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie a vyjadrenie výboru právneho zástupcovi navrhovateľa na zaujatie stanoviska, ktorý svoje stanovisko doručil 6. júla 2007, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«1.) Opätovne zdôrazňujem, že plnú legitimitu na konanie v pozícii funkcionára - člena Výkonného výboru FNM SR - a teda na „ujatie sa výkonu funkcie“ som nadobudol až splnením dvoch súbežných (zákonných) podmienok:

a) prijatím vymenovania do funkcie (dňa 21. 08. 2006)

b) uzavretím pracovnej zmluvy s FNM SR ako zamestnávateľom (s účinnosťou odo dňa 01. 09. 2007).

Zákon č. 92/1991 Zb., v znení neskorších predpisov a platný ŠTATÚT FNM SR nepredvída a neumožňuje iné ujetie sa výkonu funkcie, než splnením vyššie vymedzených dvoch súbežných podmienok, na ktoré opätovne apelujem.

2.) Ak termíny dané ústavným zákonom majú mať rôzny (procesný) význam pre orgán a verejného funkcionára (Výbor NR SR má rozhodovať do 60 dní, no akoby nemusel záväzne túto lehotu dodržať, a naopak - verejný funkcionár však musí záväzne podať majetkové priznanie najneskôr do 30 dní), takáto legislatíva je pre bežnú prax diferenciatná, diskriminačná a zmätočná. Takáto praktická nerovnosť pred zákonom rozrušuje dôveru a úctu k zákonu a dáva impulzy vyvolaniu pochybnosti o legislatívnom prostredí a jeho kvalite.

Výbor argumentuje pre seba (voľnou) poriadkovou lehotou a časovou náročnosťou na zistenie skutkového stavu veci. Verejný funkcionár ako individuum bezprostredne po nástupe do funkcie je však spravidla nemenej pracovne vyťažovaný. Prečo by jeho postavenie pred zákonom malo byť kvalitatívne horšie (diferencované, taxatívne a prísnejšie sankcionované) ako orgánu, ktorý v tej istej veci má konať? Porušovanie zásady rovnosti je poškodzovaním ústavných práv a slobôd a oberá demokraciu o jej výsostný esprit, ktorý ju činí lepšou než sú iné spoločenské systémy.

Bližšie zdôvodnenia veci a analytické súvislosti obsahuje nami podaný samotný pôvodný návrh na preskúmanie rozhodnutia Výboru NR SR pre NF.»

II.

Skutkový stav

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil nasledovný skutkový stav relevantný pre posúdenie veci:

1. Navrhovateľ bol do funkcie člena výkonného výboru fondu vymenovaný rozhodnutím prezídia fondu 18. augusta 2006, t. j. týmto dňom bol vymenovaný do verejnej funkcie podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

2. Navrhovateľ prevzal menovací dekrét, ktorým bol vymenovaný do funkcie člena výkonného výboru fondu, 21. augusta 2006 na pracovnom stretnutí zvolanom viceprezidentom prezídia fondu a predsedom výkonného výboru fondu Ing. A. H.

3. Dňa 11. septembra 2006 došlo medzi fondom a navrhovateľom k uzatvoreniu pracovnej zmluvy, na základe ktorej bol navrhovateľ prijatý do pracovného pomeru do funkcie člena výkonného výboru fondu na základe menovania prezídiom fondu z 18. augusta 2006 od 1. septembra 2006.

4. Navrhovateľ podal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. osobne do podateľne Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky 25. septembra 2006.

5. Výbor na svojej 4. schôdzi v konaní vedenom pod sp. zn. VP/97/06-K uznesením č. 47 zo 16. októbra 2006 začal podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov za porušenie povinnosti podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie.

6. Uvedenú skutočnosť oznámil navrhovateľovi predseda výboru listom sp. zn. VP/97/06-K z 20. októbra 2006 doručeným navrhovateľovi 27. októbra 2006, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné uznesenie a zároveň ho vyzval, aby sa k nemu vyjadril.

7. Navrhovateľ sa k výzve vyjadril listom z 30. septembra 2006 (zrejmy omyl v dátume vyhotovenia tejto písomnosti, pozn.), v ktorom okrem iného uviedol *«Pracovnú zmluvu som prevzal osobne a to dňa 11. 9. 2006, kde v bode I. vznik pracovného pomeru -*

č. 1 sa uvádza: „Zamestnanec sa prijíma na základe menovania Prezídiom FNM SR zo dňa 18. 8. 2006 do pracovného pomeru dňom 1. septembra 2006.“ Od tohto dátumu členom VV FNM bola priznaná aj mzda, ktorej výška je uvedená v tejto pracovnej zmluve...

Lehotu na podanie oznámenia o funkcii, zamestnaní, činnosti a majetkových pomeroch v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., podľa ktorého som povinný do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie podať daňové priznanie, som dodržal, pretože som túto zákonnú povinnosť oznámil NR SR – Výboru pre nezlučiteľnosť funkcií dňa 25. septembra 2006...».

8. Rozhodnutím sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 (vyhotoveným 28. marca 2007) výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár - člen výkonného výboru fondu porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., za čo mu uložil pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára a to vo výške 47 500 Sk.

V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol:

„Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obrana verejného funkcionára nie je právne relevantná, keďže ústavný zákon nepodmieňuje výkon funkcie výkonom pracovného pomeru a nie je možné počítať začatie lehoty inak, ako je uvedené v ústavnom zákone. Z tohto dôvodu je výklad verejného funkcionára účelový a je nesporné, že uvedený verejný funkcionár porušil ústavný zákon a preto prijal uznesenie, ktorým sa menovanému... ukladá pokuta za porušenie povinnosti uloženej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona vo výške jednomesačného platu verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona.“

9. Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 (vyhotovené 28. marca 2007) bolo navrhovateľovi doručené 12. apríla 2007.

III.

Relevantná právna úprava

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie (...) podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok (...).

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zj) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejným funkcionárom aj ten, kto vykonáva funkciu člena výkonného výboru fondu. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru.

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 3 druhej vety ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ak sa konanie začína z vlastnej iniciatívy orgánu príslušnému podľa odseku 1 (t. j. výboru, pozn.), konanie je začaté dňom, keď orgán podľa odseku 1 urobil prvý úkon voči verejnému funkcionárovi, proti ktorému sa vedie konanie.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7 (...) uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo

rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“). Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

IV.

Východiská pre rozhodnutie ústavného súdu

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáha, aby ústavný súd preskúmal a následne zrušil rozhodnutie výboru sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 (vyhotovené 28. marca 2007). Svoj návrh opiera o nasledovné tvrdenia:

1. Funkcie člena výkonného výboru fondu sa právne relevantným spôsobom ujal najskôr 1. septembra 2006, pretože k tomu dátumu bola ustanovená účinnosť pracovnej zmluvy, na základe ktorej bol zaradený v pracovnom pomere do funkcie člena výkonného výboru fondu, z čoho vyplýva, že oznámenie podal v zákonom stanovenej lehote 30 dní od ujatia sa výkonu verejnej funkcie (čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.).

2. Napadnuté rozhodnutie výboru bolo prijaté po uplynutí zákonnej lehoty (do 60 dní od začatia konania podľa čl. 9 ods. 5 prvá veta ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.), keďže bolo začaté uznesením zo 16. októbra 2006 a rozhodnutie bolo prijaté až 29. januára 2007 (vyhotovené 28. marca 2007), a preto výbor *„mal povinnosť po dni 15. 12. 2006 konštatovať, že nedodržel ústavnú lehotu pre svoje rozhodnutie vo veci samej... a mal konanie skončiť pre zmeškanie zákonnej lehoty pre rozhodovanie vo veci“*.

Vo vzťahu k prvému z uvedených tvrdení navrhovateľa ústavný súd po preskúmaní dotknutej dokumentácie konštatoval, že z menovacieho dekrétu predloženému výboru predsedom prezídia fondu vyplýva, že navrhovateľ bol do funkcie člena výkonného výboru fondu vymenovaný 18. augusta 2006, pričom v tomto dekréte je explicitne uvedené, že *„Začiatok výkonu funkcie je dňom 18. augusta 2006“*. V zhode so stanoviskom výboru je ústavný súd toho názoru, že obsah tohto menovacieho dekrétu ústavne relevantným spôsobom určil termín, ktorým sa navrhovateľ ujal dotknutej verejnej funkcie a ktorý je podstatný a určujúci z hľadiska plynutia lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. Na tom závere nemení nič ani skutočnosť, že pracovná zmluva medzi fondom a navrhovateľom bola uzatvorená až 11. septembra 2006.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatoval, že tvrdenia navrhovateľa o začatí plynutia lehoty na podanie oznámenia od 1. septembra 2006 neobstoja, a to aj s prihliadnutím na jeden zo základných princípov práva *„ignorantia legis non exusat“*

(neznalosť zákona neospravedlňuje). Teda navrhovateľ ako verejný činiteľ mal poznať ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. a postupovať podľa neho (m. m. IV. ÚS 3/07, II. ÚS 101/07).

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol povinný podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v lehote 30 dní od svojho vymenovania do funkcie, t. j. v lehote 30 dní od 18. augusta 2006. Pretože ústavné právo nemá všeobecné ustanovenie o počítaní lehôt, v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie generálnej právnej normy civilného procesu, a teda § 57 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi začala plynúť 30-dňová lehota na splnenie povinnosti uloženej ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z. nasledujúci deň po ustanovení do funkcie, teda 19. augusta 2006. Požadované oznámenie však navrhovateľ osobne doručil do podateľne Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky až 25. septembra 2006, hoci lehota na jeho podanie mu uplynula 17. septembra 2006. Keďže tento deň bol dňom pracovného pokoja (nedeľa) posledným dňom, kedy mohol podať oznámenie bol pondelok 18. septembra 2006. Z tohto zjavne vyplýva, že navrhovateľ podal oznámenie po ústavným zákonom ustanovenej 30-dňovej lehote, čím porušil čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (m. m. II. ÚS 101/07).

Vo vzťahu k druhému z tvrdení navrhovateľa ústavný súd po zistení, že lehota uvedená v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v zmysle ktorej mal výbor rozhodnúť vo veci navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa začatia konania, v jeho prípade nebola dodržaná, v zhode so svojou doterajšou judikatúrou (napr. III. ÚS 23/07, III. ÚS 24/07, IV. ÚS 3/07) konštatoval, že v právnom poriadku Slovenskej republiky absentuje právna úprava následkov prekročenia tejto lehoty, t. j. jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami. Na základe toho možno dospieť k záveru, že výbor môže ústavne relevantným spôsobom rozhodnúť aj po uplynutí tejto lehoty, t. j. ide len o poriadkovú lehotu, ktorej márne uplynutie nemôže byť dôvodom na zrušenie dotknutého rozhodnutia výboru sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 (vyhotovené 28. marca 2007).

Nad rámec uvedeného ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že je v záujme dodržiavania princípov právneho štátu, najmä právnej istoty účastníkov konania, aby výbor vydával rozhodnutia v lehote ustanovenej v čl. 9 ods. 5 prvej vete ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. aj napriek tomu, že táto lehota je poriadková.

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd sumarizujúc svoje závery konštatoval, že pri preskúmaní rozhodnutia výboru sp. zn. VP/97/06-K z 29. januára 2007 (vypracovaného 28. marca 2007) nezistil žiadne dôvody na jeho zrušenie, a preto ho podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007